

“Затверджую”

Ректор

(підпис)

Мірош В.М.

(прізвище та ім'я)

“ 25 ” червня

М.П.

Протокол Вченої Ради ВДМУ

№ 11 від 25.06.18

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ
другий (магістерський) рівень вищої освіти
(назва рівня вищої освіти)

магістр
(назва ступеня, що присвоюється)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 22 Охорона здоров'я
(шифр та назва галузі знань)

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 225 Медична психологія
(код та найменування спеціальності)

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Вінниця

2018

I – Преамбула

Галузевий стандарт вищої освіти підготовки на другому (магістерському) рівні Магістра у галузі знань 22 Охорона здоров'я за спеціальністю 225 Медична психологія затверджено та введено в дію наказом Ректора ВНМУ ім. М.І.Пирогова від «25» червня 2018 року №11

РОЗРОБНИКИ СТАНДАРТУ

ПЕРЦЕВА Тетяна Олексіївна	перший проректор Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України» (голова робочої групи)
ЕРСТЕНЮК Ганна Михайлівна	перший проректор Державного вищого навчального закладу «Івано-Франківський національний медичний університет» (заступник голови робочої групи)
БУЛАХ Ірина Євгенівна	директор Державної організації «Центр тестування професійної компетентності фахівців з вищою освітою напрямів підготовки «Медицина» і «Фармація» при МОЗ України»
ЗАХАРОВ Сергій Вячеславович	доцент кафедри шкірних та венеричних хвороб «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
БАРДОВ Василь Гаврилович	завідувач кафедри гігієни та екології Національного медичного університету імені О.О.Богомольця
МИШИНА Наїра Валеріївна	доцент кафедри пропедевтики дитячих хвороб Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України» (секретар робочої групи)
КОЛОСКОВА Олена Костянтинівна	завідувач кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб Вищого державного навчального закладу «Буковинський державний медичний університет»
МОРОЗ Лариса Василівна	завідувач кафедри інфекційних хвороб Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова
БЕРЕЗНИЦЬКИЙ Яків Соломонович	завідувач кафедри хірургії № 1 Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»

БОРИСОВА Тетяна Петрівна	професор кафедри педіатрії 2 Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
ЛЕХАН Валерія Микитівна	завідувач кафедри соціальної медицини, організації та управління охороною здоров'я Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
КАРАПЕТЯН Карп Гургенович	доцент кафедри внутрішньої медицини № 2 та профпатології Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
СУЛИМА Володимир Пилипович	доцент кафедри хірургії № 1 Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
ГОРБУНОВА Галина Василівна	керівник навчально-методичного кабінету Державного закладу «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
ЧЕРНИШОВА Ольга Євгеніївна	завідувач кафедри педіатрії, неонатології та дитячих інфекцій Донецького національного медичного університету ім. М. Горького
ЛЕЖЕНКО Геннадій Олександрович	завідувач кафедри госпітальної педіатрії Запорізького державного медичного університету
КРЮЧКО Тетяна Олександрівна	завідувач кафедри педіатрії № 2 Вищого навчального державного закладу України «Українська медична стоматологічна академія»
БЕКЕТОВА Галина Володимирівна	завідувач кафедри дитячих і підліткових захворювань Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика
МРУГА Марина Рашидівна	заступник директора Державної організації «Центр тестування професійної компетентності фахівців з вищою освітою напрямів підготовки «Медицина» і «Фармація» при МОЗ України»
ВОЙТЕНКО Леся Петрівна	доцент кафедри медичної інформатики та комп'ютерних технологій навчання Національного медичного університету імені О.О. Богомольця

II - Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень.
Ступінь, що присвоюється	Магістр
Назва галузі знань	22 Охорона здоров'я
Назва спеціальності	225 Медична психологія
Обмеження щодо форм навчання	Дозволяється підготовка лише за очною (денною) формою навчання.
Кваліфікація освітня, що присвоюється	Магістр з медичної та психологічної реабілітації, спеціалізація «Медична реабілітація» Магістр з медичної та психологічної реабілітації, спеціалізація «Медична психологія»
Кваліфікація(-ї) професійна(-і) (тільки для регульованих професій)	Лікар-психолог
Кваліфікація в дипломі	Магістр з медичної та психологічної реабілітації, спеціалізація «медична реабілітація». Лікар-реабілітолог. Магістр з медичної та психологічної реабілітації, спеціалізація «медична психологія». Лікар-психолог.
Опис предметної області	<p><u>Об'єктом вивчення / діяльності фахівця за спеціальністю „Медична психологія” є система медичних, психологічних і соціальних заходів, що зменшують ризик хвороби у вразливих групах населення та попереджають подальший розвиток хвороби, втрату працездатності й спрямованих на максимально раннє і ефективне повернення пацієнтів, інвалідів та осіб з вадами розвитку до суспільно корисної праці та активного соціального життя.</u></p> <p><u>Мета навчання:</u> набуття професійної компетентності та її реалізація у наступній діяльності:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Вивчення психічних факторів, що впливають на розвиток хвороби, її профілактика і лікування: вивчення впливу різних хвороб на психологічний та психічний стан особистості; ▪ діагностика та профілактика психічних, психосоматичних та соматичних захворювань, в тому числі, виявлення етіопатогенетичних чинників їх розвитку; ▪ лікування та реабілітація (психічне та фізичне відновлення автономності, асертивності, працездатності та здоров'я і якості життя) пацієнтів та осіб з вадами розвитку. ▪ здійснення науково-дослідної діяльності;

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ здійснення науково-педагогічної діяльності. <p><u>Теоретичний зміст предметної області:</u> Медична психологія – складова галузі охорони здоров'я, яка вивчає механізм дії соціально - психологічних та фізичних лікувальних чинників, обґрунтовує, створює та реалізує технології відновлювального лікування, оцінює ефективність лікувально-реабілітаційного процесу дорослих та дітей з соматичною та/або психічною патологією. Мета медичної психології – повне або часткове відновлення втрачених можливостей організму шляхом корекції порушених параметрів, але якщо це не можливо, часткове відновлення або компенсація порушеної або втраченої функції, реадaptaція та ресоціалізація, покращання якості життя пацієнтів та інших верств населення.</p> <p>Методи, методики та технології:</p> <ul style="list-style-type: none"> • клінічна бесіда ▪ психолого-психіатрична діагностика ▪ методи психологічного впливу (консультування та корекція) ▪ методи психолого-соціального впливу ▪ кінезіотерапія ▪ фармакотерапія ▪ фізіотерапія ▪ лікувальне харчування <p>Інструменти та обладнання: аудіо та відео апаратура, витратні матеріали для психологічного впливу, лікувально-діагностичне обладнання, електрофізіоапаратура, обладнання для масажу та ЛФК, медичні тренажери, апаратура аудіовізуальної стимуляції, засоби психодіагностики.</p>										
<p>Академічні права випускників</p>	<p>Після закінчення навчання за освітньою програмою спеціальності «Медична психологія та реабілітація» фахівець може вступати на програми післядипломної освіти (інтернатура, резидентура), де здійснюється підготовка за освітніми програмами підготовки лікаря певної лікарської спеціальності (перелік затверджено наказом МОЗ України від 23.02.2005 №81).</p> <p>Після закінчення навчання за освітньою програмою спеціальності «Медична психологія» фахівець також може вступати на програму клінічної ординатури та/або для здобуття ступеню доктора філософії.</p> <p>У подальшому фахівці можуть пройти перепідготовку та набутти іншу лікарську спеціальність відповідного профілю і виконувати відповідну професійну роботу.</p>										
<p>Працевлаштування випускників (тільки для регульованих професій)</p>	<p>Фахівець підготовлений до роботи за ДК 009-96:</p> <table border="0"> <tr> <td>Секція N</td> <td>Охорона здоров'я та соціальна допомога</td> </tr> <tr> <td>Розділ 85</td> <td>Охорона здоров'я та соціальна допомога</td> </tr> <tr> <td>Група 85.1</td> <td>Діяльність з охорони здоров'я людини</td> </tr> <tr> <td>Клас 85.11</td> <td>Діяльність лікувальних закладів</td> </tr> <tr> <td>Клас 85.12</td> <td>Медична практика</td> </tr> </table> <p>Після закінчення навчання за освітньою програмою</p>	Секція N	Охорона здоров'я та соціальна допомога	Розділ 85	Охорона здоров'я та соціальна допомога	Група 85.1	Діяльність з охорони здоров'я людини	Клас 85.11	Діяльність лікувальних закладів	Клас 85.12	Медична практика
Секція N	Охорона здоров'я та соціальна допомога										
Розділ 85	Охорона здоров'я та соціальна допомога										
Група 85.1	Діяльність з охорони здоров'я людини										
Клас 85.11	Діяльність лікувальних закладів										
Клас 85.12	Медична практика										

спеціальності «Медична психологія» фахівець здатний виконувати професійну роботу:

- лікар-інтерн (код КП – 3229);
- лікар-стажист (код КП - 3221)

Після підготовки в інтернатурі (резидентурі) фахівцю присвоюється кваліфікація - лікар певної спеціальності, він здатний виконувати зазначену в ДК 003-2010 професійну роботу і може займати відповідну первинну посаду:

Код КП	Професійна назва роботи
2221.2	Лікар-психолог

Після відпрацювання встановленого законодавством для молодих спеціалістів (які навчалися за державним замовленням) терміну лікарі за спеціальністю «Медична і психологічна реабілітація» можуть пройти спеціалізацію (резидентуру, клінічну ординатуру) та набути іншу лікарську спеціальність і виконувати відповідну професійну роботу та займати посаду.

Професійна назва роботи			
Лікар-психолог			
Код КП		Код КП	
2221.2	Лікар-психотерапевт	2229.2	Лікар-фізіотерапевт
2221.2	Лікар-психофізіолог	2229.2	Лікар з лікувальної фізкультури
2221.2	Лікар-сексопатолог	2229.2	Лікар з лікувальної фізкультури та спортивної медицини
		2229.2	Лікар зі спортивної медицини
		2221.2	Лікар-рефлексотерапевт

III - Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Для здобуття ступеню магістра за спеціальністю „Медична психологія” необхідно 360 кредитів ЄКТС. Мінімум 50% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на

забезпечення формування загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціальністю, що визначені стандартом вищої освіти.

IV –Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність розв’язувати типові та складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог
Загальні компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово. 2. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях. 3. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії. 4. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій. 5. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел. 6. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми. 7. Навички міжособистісної взаємодії. 8. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети. 9. Прийняття та фахова робота з культурально-ментальним розмаїттям 10. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів). 11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт. 12. Постійна включеність у процес прийняття фахового рішення 13. Розвиток фахової інтуїції та передбачення, прогнозування 14. Особистісна прихильність до фаху, мотивація на досягнення у фаховій діяльності 15. Саморегуляція та управління власним функціональним станом, високі компенсаторні можливості та психологічна і психічна відновлюваність 16. Потреба в підтримці стійкої дієвої схильності та здатність до багаторівневої адекватної рефлексії
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до професійного мислення на підставі аналізу та синтезу феноменів, симптомів та синдромів різних видів патології та вад розвитку 2. Здатність до узагальнення інформації щодо суб’єктивних і об’єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань. 3. Здатність встановити психологічний контакт з пацієнтом. 4. Здатність до осмислення і формулювання повного функціонального діагнозу в т.ч. реєстр-синдрому з

	<p>урахуванням оцінки фізичного психічного розвитку та диференційної діагностики.</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Збирання інформації про пацієнта, вибір оптимальних методів та проведення клінічної / психологічної діагностики пацієнта для встановлення клінічного / патопсихологічного (феноменологічного, реєстр-синдром) та скринінг – субклінічного діагнозу та інтерпретація його результатів. 6. Оцінювання результатів функціональних методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень. 7. Оцінка необхідності, вибір об'єму, оптимальних методів та здійснення медичного та психологічного впливу з метою відновлення стану здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів. 8. Здатність до опанування і практичного використання методів психологічного та психотерапевтичного впливу. 9. Діагностування невідкладних станів, надання невідкладної медичної допомоги 10. Надання екстреної психологічної допомоги при психоемоційному стресі, життєвих кризах, суїцидальних намірах: розпізнавання випадків, що потребують невідкладної психологічної допомоги і вибір тактики надання допомоги, у тому числі невідкладної допомоги. 11. Здатність враховувати вікові та гендерні особливості пацієнта при обранні засобів та методів медичної та психологічної реабілітації. 12. Здатність використовувати інноваційні технології в процесі медичної та психологічної реабілітації. 13. Шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами визначати характер заходів медичної та психологічної реабілітації. 14. Здатність до використання моно- і комбінованих схем комплексного лікування з використанням медикаментозної терапії. 15. Здатність проводити експертну оцінку психологічного стану особистості (медико-соціальна, військово-лікарська, психолого-психіатрична, судова, медико-педагогічна експертиза) 16. Участь у плануванні та проведенні медико-психолого-профілактичної та психоосвітньої роботи серед населення та медичних працівників (планування заходів щодо організації медико-психологічної допомоги населенню на підставі аналізу епідеміологічних досліджень стану психічного та психосоматичного здоров'я населення; проведення бесід, лекцій, поширення інформаційних матеріалів). 17. Оцінювання впливу навколишнього середовища на стан здоров'я населення (індивідуальне, сімейне, популяційне).
--	--

	<p>18. Знання та використання на практиці деонтологічних норм роботи лікаря.</p> <p>19. Знання правових підстав роботи лікаря в Україні.</p> <p>20. Оформлення медичної документації.</p>
--	---

V - Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання

1. Знати та застосовувати отримані теоретичні знання та практичні навички з медичної і психологічної реабілітації.
2. Збирати інформацію про пацієнта.
3. Визначати попередній клінічний/психологічний/патопсихологічний діагноз, функціональний стан, проводити диференційну діагностику.
4. Встановити діагноз невідкладних станів та визначити тактику надання екстренної допомоги при соматичній патології:
 - Зупинці кровообігу
 - Запамороченні
 - Шоку
 - Колапсі
 - Комі
 - Гострій серцевій недостатності
 - Гострій дихальній недостатності
 - набряку мозку
 - Гострій нирковій недостатності
 - Судомному синдромі
 - набряку гортані (в т.ч. набряку Квінке)
 - Зовнішній кровотечі
 - Фізіологічних пологах
 - Гострій затримці сечі
 - Гострому отруєнні
 - Утопленні
 - Електротравмі
 - Асфіксії (у т.ч., новонароджених)
5. Встановити діагноз невідкладних станів та визначити тактику надання екстренної допомоги при психічній патології та психологічних проблемах:
 - Гострій реакції на стрес
 - Розладах свідомості
 - Дисфорії
 - Психомоторних збудженнях різноманітного генезу (маніакальному, епілептичному, органічному, особистісно-аномальному та ін.)
 - Гістріорному збудженні
 - Психопатичному збудженні
 - Епілептичному нападі та статусі

- Гострій інтоксикації психоактивними речовинами (в т.ч. алкоголем)
- Абстинентному синдрому
- Панічних розладах
- Передсуїцидальних та суїцидальних станах
- Страхах, пов'язаних з хворобами та медичними втручаннями
- Межових станах
- Гострій психологічній дезадаптації
- Почутті втрати
- Життєво-ситуативних кризах
- Екзистенційно-смыслових кризах

6. Проводити дименсіальну та категоріальну діагностику шляхом оцінки феноменів, симптомів та синдромів, інтерпретації результатів функціональних методів діагностики, психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень з визначенням повного функціонального діагнозу.

7. Визначати принципи, тактику, характер лікування та медико-психологічної допомоги, призначати медикаментозне лікування.

8. Інтерпретувати та прогнозувати вплив лікування на перебіг хвороби/розладу з метою оптимізації програм реабілітаційної та медико-психологічної допомоги.

9. Визначити необхідний режим праці та відпочинку, необхідну дієту при відновному лікуванні захворювань та/або розладів.

10. Прогнозувати результати реабілітаційної допомоги за терміном і ступенем відновлення втрачених функцій організму пацієнта як на соматичному, так і на психічному рівні.

11. Спланувати та провести психоосвітню, просвітницьку та профілактичну роботу серед населення.

12. Використовувати тактику визначення та ведення контингенту осіб, що підлягають медичній та психологічній реабілітації.

13. Оцінювати вплив навколишнього середовища, соціального оточення та умов життя на стан здоров'я населення.

14. Фахово опрацьовувати державну, медичну, соціальну і психологічну інформацію.

15. Якісно вести медичну документацію згідно вимог чинного законодавства та стандартів.

16. Встановлювати ефективний терапевтичний альянс з пацієнтами.

17. Дотримуватись етико-деонтологічних принципів в професійній діяльності лікаря.

18. Вміння організувати індивідуальну фахову діяльність (тайм менеджмент, розподіл пріоритетів та ін).

19. Здійснювати саморегуляцію та вести здоровий спосіб життя та підвищувати власну стресостійкість.

20. Обирати конструктивні та ефективні стратегії соціальної взаємодії.

21. Дотримуватися принципів безперервного навчання та постійно підвищувати власну професійну кваліфікацію в галузі медичної і психологічної реабілітації

22. Виконувати медичні маніпуляції:

- штучне дихання, непрямий масаж серця;
- реєстрація ЕКГ;
- зупинка зовнішніх кровотеч;
- первинна обробка рани;
- промивання шлунку, кишківника;
- проведення ін'єкцій лікарських речовин (внутрішньом'язове, підшкірне, внутрішньовенне струминне та крапельне введення);
- вимірювання артеріального тиску;
- катетеризація сечового міхура м'яким зондом;
- проведення первинної реанімації новонародженого;
- іммобілізація у випадку травми;
- визначення групи крові, резус-належності та індивідуальної сумісності крові перед гемотрансфузією.

23. Виконувати стандартні процедури та методики:

- використовувати навички ефективної комунікації, встановлення і підтримання контакту;
- проводити психологічне консультування, психологічну корекцію
- проводити психодіагностику особистості, сім'ї, колективу;
- оцінювати фактори ризику та визначати внутрішні резерви адаптації;
- давати рекомендації щодо створення і підтримання сприятливого соціально-психологічного клімату;
- розв'язувати міжособистісні, групові та міжгрупові конфлікти;
- надавати допомогу в розв'язанні внутрішньоособистісних конфліктів;
- пояснювати та аналізувати динаміку психологічних процесів, притаманних здоровій і хворій людині;
- здійснювати контроль за перебігом фізичного та психічного станів у пацієнтів;
- давати рекомендації щодо збереження фізичного та психічного здоров'я загалом і вирішення конкретних проблем особистості зокрема.

24. Застосовувати техніки лікувальної фізкультури, масажу, мануальної терапії, фізіотерапії на всіх етапах реабілітації.

25. Проводити обстеження та/або патопсихологічну діагностику з метою прогнозування результатів відновлювального лікування та/або медико-психологічної допомоги на всіх етапах медичної і психологічної реабілітації.

26. Розробляти та запроваджувати комбіновані схеми супроводу пацієнта на всіх етапах реабілітації.

27. Надавати кваліфіковану медичну, медико-психологічну допомогу, як в плановому порядку, так і в екстремальних ситуаціях.

28. Впроваджувати інноваційні методи та засоби медичної і психологічної реабілітації.

VI - Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація здійснюється у вигляді єдиного державного стандартизованого тестового іспиту – ліцензійного інтегрованого іспиту – та практично-орієнтованого іспиту(іспитів). Ліцензійний інтегрований іспит складається з 2-х тестових екзаменів «Крок 1» та «Крок 2». «Крок 1. Загальна лікарська підготовка» охоплює зміст фундаментальних дисциплін та складається після повного виконання навчального плану 3 курсу навчання. «Крок 2. Медична психологія.» охоплює зміст клінічних дисциплін і складається після повного виконання навчального плану підготовки за спеціальністю «Медична психологія». Практично-орієнтований іспит проводиться у формі атестаційних екзаменів або комплексного атестаційного екзамену.
Вимоги до заключної кваліфікаційної роботи (за наявності)	

VII - Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

У ВНЗ повинна функціонувати система забезпечення вищим навчальним закладом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості), яка передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- 4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- 6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;

9) інших процедур і заходів.

Система забезпечення вищим навчальним закладом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) за поданням ВНЗ оцінюється Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти або акредитованими ним незалежними установами оцінювання та забезпечення якості вищої освіти на предмет її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти, що затверджуються Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти, та міжнародним стандартам і рекомендаціям щодо забезпечення якості вищої освіти.

VIII – Вимоги професійних стандартів

Міжнародні нормативні документи та стандарти, що регулюють професійну діяльність та підготовку лікарів:

1. Європейська директива 2005/36/EC щодо визнання професійних кваліфікацій (Directive 2005/36/EC OF the European Parliament and of the Council of 7 September 2005 on the recognition of professional qualifications)
2. Трилогія глобальних стандартів якості Всесвітньої федерації медичної освіти (WFME Global Standards for Quality improvement: Basic Medical Education, WFME Global Standards for Quality improvement: Postgraduate Medical Education and WFME Global Standards for Quality improvement: Continuous Professional Development) та Стандарти освіти для здобуття PhD в галузі біомедицини та охорони здоров'я (Standards for PhD Education in Biomedicine and Health Sciences in Europe)
3. Стандарти медичної допомоги України
4. Кодекс лікаря.

Стандарти враховані при визначенні термінів навчання, результатів навчання, вимог до атестації та вимог до якості

IX– Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти

1. Закон України «Про вищу освіту» 01.07.2014 №1556-VII.
2. Постанова Кабінету Міністрів від 29.04.2015 № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти.
3. Національний класифікатор України: "Класифікатор професій" ДК 003:2010 // Видавництво "Соціформ". - К.: 2010.
4. Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 18 листопада 2014 року № 1361 «Про затвердження зміни до національного класифікатора України ДК 003:2010» (зміна № 2).
5. Національний класифікатор України. Класифікація видів економічної діяльності ДК 009: 2010. Чинний від 01.01.2012 р. Із змінами і доповненнями,

внесеними наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 29 листопада 2010 р. № 530.

6. Кабінет Міністрів України від 23 листопада 2011 р № 1341 Київ «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій ». додаток до Постанови Кабінету Міністрів України від 23.листопада 2011 р. №1341 «Національна рамка кваліфікацій».
7. Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 28.10.2012 №385 «Перелік лікарських посад у закладах охорони здоров'я»